

TÁJÉKOZTATÓ A SZÓTÁR HASZNÁLATÁHOZ

A szócikkek felépítésében az előző finn–magyar szótárak hagyományait követtem. A névszóknál a címszó egyes szám alanyesetben áll. Vannak azonban olyan névszók, amelyek csak többes számban vagy legtöbbször többes számban használatosak, ezeknél a többes nominativus a címszó, és ezt jelzem is a *tb* rövidítéssel. Az igéknél a címszó az I. infinitivus, de a magyar jelentést a magyar szótárírás hagyományainak megfelelően kijelentő mód jelen idő egyes szám 3. személyű igealakokkal adom meg. A finn **syödä** főnévi igenévi alak mellett a magyar jelentés: eszik, holott a pontos megfelelője: enni.

A címszót követi egy indexszám: **aamu**¹. Ez a ragozási típusra utal, a ragozási táblázatot az I. függelékben lehet megtalálni. A rendhagyó ragozású szavak mellett, mint például a névmások, illetőleg az olyan összetett szóknál, amelyeknek az utótagjuk önállóan is szerepel a szótárban, nincs ragozási indexszám. Az indexszám mellett csillag is állhat: **aalto**^{1*}. Ez azt jelenti, hogy a szóban a ragozás során fokváltakozás jelentkezik. A csillagot akkor teszem ki, ha a ragozási táblázatban mintául megadott szóban nincs fokváltakozás. A fokváltakozás típusait a II. függelékben mutatom be. A címszó kiejtésének jelölésére csak ritkán van szükség, mert a finn helyesírás nagymértékben fonetikus. Szükség esetén a kiejtést szögletes zárójelben közlöm a ragozási indexszám után. Ezeket követi a címszó szófajának megjelölése, ha erre valamilyen okból szükség van.

Az azonos alakú, de különböző jelentésű szavakat (homonimákat) külön címszóként kezelem, és a címszó előtt álló számmal jelölöm.

A finn szó jelentéskörét számozással különítettem el. Római számokkal jelölöm a szófajilag szétválasztható jelentésköröket, a jelentésváltozatokat pedig arab számokkal. A címszóra vonatkozó kifejezéseket a számozással elkülönített jelentéskörökbe soroltam be.

A tildét (~) a címszónak a kifejezésekben való változatlan megismétlődésének jelzésére használom. Nagy kezdőbetű után közvetlenül járuló tilde azt jelenti, hogy a címszót a kifejezésben nagy kezdőbetűvel kell írni. A vesszőt (,) a finn szó vagy kifejezés egyenértékű magyar megfelelői közé teszem. A vesszőnek tehát a szótár finn és magyar szövegeiben nincs mondattani szerepe, vagyis nincs kitéve a vessző ott, ahol a helyesírás azt megkívánná. Ha mégis valamilyen ok miatt szükséges a vessző feltüntetése, kerek zárójelbe foglalom. Az egyes kifejezéseket pontosvesszővel különítem el egymástól. Amikor a példaként megadott szókapcsolatnak két jelentése van, **a)**-val és **b)**-vel jelölöm. A római vagy arab számokkal szétválasztott kifejezések közé nem tettem írásjelet. Kérdőjelet és felkiáltójelet csak a magyar értelmezés után teszek, ezek tehát az értelmezett finn szöveghez is hozzátartoznak. Kerek zárójelet akkor is alkalmazok, ha közelebbi magyarázatot foglal magában, vagy ha a finn szó vagy kifejezés, illetőleg a magyar értelmezés olyan részét jelzi, amely ki is tehető, el is hagyható a jelentés megváltozása nélkül.

A ferde, dőlt vonal (virgula) a vele kapcsolt szavak vagylagosságát, egyenértékűségét jelzi. Például a **pako** szócikkből ezt olvassuk: **juosta/mennä ~on**, ez azt jelenti, hogy a **juosta ~on** és a **mennä ~on** is használatos a megadott jelentésben. A virgula szerepelhet összetett szavak azonos elemeinek megismétlése helyett is. A **päästää** szócikkből ez áll: el-/kienged, a címszó tehát azt is jelenti, elenged, és azt is, hogy kienged.